

KONKURS GŁÓWNY
FESTIWAL W CANNES

VINCENT LACOSTE

PIERRE DELADONCHAMPS

DENIS PODALYDÈS

SORRY ANGEL

REŻYSERIA
CHRISTOPHE HONORÉ

„Życie zaskakuje bardziej niż filmy”
– powiedział Arthur do Jacquesa, kiedy pierwszy raz przypadkiem spotkali się w kinie. Jacques jest znanym w Paryżu pisarzem, a Arthur to młody student, który dużo czyta. Spotkają się jeszcze wiele razy, a ich namiętność przeplatać się będzie z intelektualną i emocjonalną grą. Jednak choroba Jacquesa nie pozwala mu uwierzyć, że ma jeszcze szansę na prawdziwą miłość.
Jest rok 1993.

Nowy film ikony kina LGBT, Christophe'a Honoré („*Piosenki o miłości*”, „*Piękna*”, „*Ukochany*”), nominowany do Złotej Palmy w Cannes, w Polsce premierowo prezentowany na festiwalu Nowe Horyzonty.

Historia Jacquesa i Arthura to nostalgiczny powrót do Paryża sprzed 25 lat. „*Sorry Angel*” przedstawia ten czas jako urokliwy i romantyczny, ale wciąż borykający się z cieniem epidemii AIDS. Jak stwierdził reżyser- „To nie jest historia o miłości niemożliwej – to raczej historia o niemożliwym życiu.”

SERVICE CONTINUÉ

CHRISTOPHE HONORÉ - reżyser filmowy i teatralny, pisarz, dramaturg. Ma na swoim koncie kilka książek dla młodzieży, powieści i teatralnych adaptacji. Dwukrotnie nominowany do Złotej Palmy (za **Sorry Angel** oraz **Piosenki o miłości**).

2018 SORRY ANGEL

2016 LES MALHEU

RS DE SOPHIE

2014 METAMORFOZY

2011 UKOCHANY

2010 MĘŻCZYZNA W KĄPIELI

2009 NON MA FILLE, TU N'IRAS PAS DANSER

2008 PIĘKNA

2007 PIOSENKI O MIŁOŚCI

2006 W PARYŻU

2004 MOJA MATKA

2002 TOUT CONTRE LÉO (TV)

2002 17 RAZY CÉCILE CASSARD

REŻYSER O FILMIE

O HISTORII

Ta historia miłosna opiera się na dwóch rzeczach: z jednej strony na wkraczaniu Arthura w pierwszy dorosły romans, z drugiej na wycofywaniu się Jacques'a. Możliwe, że bez tego uczucia Jacques żyłby dłużej - dla niego wszystko toczy się szybciej ze względu na jego chorobę, AIDS. Wydaje się, że ta miłość nie jest dla niego, skoro nie będzie w stanie jej dłużej doświadczać. Myślę, że prawdziwy sens tego filmu tkwi właśnie tutaj – w przeciwnych efektach miłości. To nie jest historia o miłości niemożliwej – to raczej historia o niemożliwym życiu.

O LATACH 90. I KRYZYSIE AIDS.

Chciałem ożywić lata 90., przywrócić do życia studenta, którym sam byłem i postać pisarza, o którym wówczas marzyłem, a którego nigdy nie spotkałem. W całkiem naturalny sposób wróciłem do czytania

takich autorów jak Hervé Guibert, Bernard-Marie Koltès, Pier Vittorio Tondelli, Jean-Luc Lagarce – do wszystkich historii, które przywołują AIDS i się z nim konfrontują. Czułem to silne, piękne pragnienie pisania, które mogło skończyć się powstaniem powieści – wówczas nie zastanawiałem się nad kierunkiem, w którym chcę iść. W rezultacie, pisałem bardzo intensywnie i szybko – całość powstała w pięć, sześć tygodni. Postacie Jacques'a i Arthura stopniowo się ze sobą zbiegły: są mniej więcej tym samym bohaterem w dwóch odrębnych momentach życia. Dla młodszego starszy jest wzorem, aspiracją. W oczach Jacquesa Arthur jest ewokacją jego własnej młodości, właściwie wspomnieniem.

Należę do grona artystów i gejów, dla których poruszanie kwestii AIDS jest szczególnie skomplikowane i podchwytliwe. Zanim my, świadkowie tych wydarzeń, mogliśmy się wypowiedzieć, musiały przemówić same ofiary AIDS. Dlatego musiałem przeczekać ten konieczny moment, zanim byłem gotowy poruszyć ten

temat. Nawet dziś czuję, że nic nie jest w stanie mnie pocieszyć po śmierci tych ludzi, których znałem, a także tych, których bardzo chciałem poznać i którzy wciąż mnie inspirują. To oni rozbudzili moje potrzeby związane z kinem i literaturą.

Odtwarzanie lat 90. oznacza pracę nad epoką, która do końca się nie skończyła, więc jest znacznie bardziej skomplikowane, niż odtwarzanie kostiumów np. z XVIII wieku. Głównym założeniem scenografii było przywoływanie tego czasu bez rekonstrukcji. W tym kontekście, kulturalne odniesienia są bardzo przydatne. Cytaty i filmy, które pojawiają się w **Sorry Angel**, a nawet sterty książek, które widzimy gdzieś w pokojach, są zaczerpnięte bezpośrednio z mojej młodości. Wierzę, że nasza wrażliwość i myślenie jest wynikiem piosenek, których słuchaliśmy, książek które czytaliśmy i filmów, które kiedyś dużo dla nas znaczyły.

Dla mnie lata 90. to czas, który jeszcze się nie skończył.

Trudno mi zaakceptować, że minęło 20 czy 25 lat, a ja dalej nie umiem zestroić moich wciąż żywych wrażeń z tamtego czasu z tym okropnym dystansem, który nas dziś od niego dzieli. Często zastanawiam się dlaczego te wieczory z mojej młodości pozostają we mnie bardziej żywe, niż cokolwiek, czego doświadczyłem później. To też próbuję uchwycić w tym filmie.

O AKTORACH

Vincent Lacoste jest bardzo młody, ale nie jest nowicjuszem. Jest aktorem spoza francuskiego naturalizmu. Ma dużo wyjątkowego uroku w tym, jak tworzy Arthura i jak mówi. Kiedy go spotkałem, odkryłem w nim kogoś bardzo wrażliwego, prawdziwego kinomana o literackiej naturze. Żadna klisza nie może go opisać. Pierre w roli Jacquesa naprawdę zrobił na mnie ogromne wrażenie. Ma w sobie niezwykłą plastyczność, coś bliskiego takiemu *opuszczeniu*, które zwykle widuje się tylko u aktorek, rzadziej u aktorów. Ta całkowita wiara w film to dla mnie, jako reżysera, coś bardzo drogiego i poruszającego.

O BYCIU PISARZEM I FILMOWCEM

Szukam bardziej nierównowagi, niż równowagi między tymi dwiema aktywnościami. Lubię tę niejednorodność. Myślę, że tak jak inni francuscy filmowcy, nie mogę być pewien najbliższej przyszłości, jeśli chodzi o produkcję. Wydaje się, że ten rodzaj kina, który uprawiam stale traci na wartości w oczach sponsorów i, być może, także publiczności. Teatr, produkcje operowe i samo pisanie dają mi trochę pewniejszy horyzont...

Moje wykształcenie związane jest z filmem i chyba w głębi pozostanę bliżej niego. Nawet mój związek z literaturą pozostaje dość jasno związany z kinem. Jestem takim filmowcem, który szuka też innych sposobów na robienie filmów.

scenariusz CHRISTOPHE HONORÉ
casting MATHIEU TELINHOS
asystent reżysera JEAN-FRANÇOIS FONTANEL
zdjęcia RÉMY CHEVRIN (A.F.C.)
scenografia STÉPHANE TAILLASSON
kostiumy PASCALINE CHAVANNE
dźwięk LE BRAZ- AGNÈS RAVEZ- CYRIL HOLTZ
montaż CHANTAL HYMANS
charakteryzacja ANNE BERGAMASCHI
nadzorca ciągłości zdjęć MAXIME RAPPAZ
kierownik produkcji CLOTILDE MARTIN
producent wykonawczy CHRISTIAN LAMBERT
kierownik postprodukcji JULIETTE MALLON
produkcja PHILIPPE MARTIN, DAVID THION, LES FILMS
PELLÉAS production
koprodukcja ARTE FRANCE CINÉMA
we współpracy z CANAL +, CINÉ +, ARTE FRANCE,
CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE ANIMÉE
wsparcie LA RÉGION BRETAGNE, LE CNC, CINÉMAGE 12,
COFINOVA 14, PALATINE ÉTOILE 15

OBSADA

Arthur VINCENT LACOSTE
Jacques PIERRE DELADONCHAMPS
Mathieu DENIS PODALYDÈS
Nadine ADÈLE WISMES
Marco THOMAS GONZALEZ
Pierre CLÉMENT MÉTAYER
Jean-Marie QUENTIN THÉBAULT
Louis TRISTAN FARGE
Isabelle SOPHIE LETOURNEUR
aktorka MARLÈNE SALDANA
Stephane LUCA MALINOWSKI
Fabrice RIO VEGA

